

være et problem, er, når nogle vil lave et butikscenter, eller hvad de ellers vil lave, og køber en ejendom for at rive den ned. Det er jo netop dem, vi er interesseret i at beskytte os imod.

Jeg kan heller ikke se, at det er disse nedrivningsinteresserede borgere, der bør have vores største opmærksomhed. Tværtimod er det dem, der køber husene for at bo i dem eller have butik i dem eller forretning i dem eller kontorer i dem, og som gør noget for at passe og pleje dem, det er dem, vi er interesseret i at give en håndsrækning.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Når nu miljø- og energiministeren har ondt af mig, fordi jeg hører til et forkert parti, så bliver jeg nødt til at sige, at jeg måske kunne have ondt af Socialdemokratiet, der har sådan en minister – det har jeg aldrig sagt – for sådan nu at blive i den der jargon.

Men det, jeg egentlig bad om ordet for at sige, er, at når man i en kommune laver et kommuneatlas, bliver det jo ridset fuldstændig op, hvordan husene ser ud; det bliver ejerne ikke spurgt om. Hvis en ejer så ønsker at lave en bygningsforandring, og det ikke stemmer overens med det, der står i kommuneatlasset, så bliver der sagt nej, for nu har man lavet kommuneatlas for en bevaringsværdig gade eller noget andet.

Der kunne man jo godt sige, at hvis det her skal være bæredygtigt for alle og ikke bare for dem, der hverken er ejere eller har personlige interesser i det, så burde man i hvert fald i den fase spørge ejerne, og det sker i hvert fald ikke. Men hvis ministeren vil sikre, at det kan ske i fremtiden, er det en anden sag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Først har jeg lige lyst til at blande mig i den lille diskussion og sige, at jeg faktisk bor i en bydel, hvor der er flere grundejere, der selv har bedt om at få udarbejdet bevarende lokalplaner, fordi man har en interesse i i fællesskab at sørge for, at bymiljøet bliver bevaret.

Men ellers vil jeg godt sige til spørgsmålet om de kommuner, der ikke er med, om vi ikke er nået så langt nu, at vi i virkeligheden skal til at betragte det her på en anden måde. Vi startede med kommuneatlasserne, hvor det var et pionerarbejde at få det i gang og få noget opmærk-

somhed omkring bygningsbevaring, men vi er måske nu nået så langt, at vi kan sige, at det er en almindelig del af den kommunale planlægning.

Kommunerne skal jo ikke have penge, hvis de skal lave trafikplanlægning, de skal heller ikke have penge, hvis de skal lave en erhvervsplanlægning, de skal heller ikke have penge, hvis de skal lave en bymidteplanlægning. Vi kan jo begynde at betragte dette her som en del af vores kommuneplanarbejde, og hvis vi gør det, begynder det at få nogle andre dimensioner, når man kan sige til kommunerne: I skal i gang med det her. Så er det ikke kun et spørgsmål om økonomi, så er det faktisk at sige til kommunerne: Hvis I har nogle områder, hvor der er tale om bygningsbevaring og bymiljøbevaring, er det vigtigt, I tager det med ind i kommuneplanen. Og så er det en almindelig opgave.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg var glad for hr. Knud Erik Hansens påpejning af, hvordan jeg tror langt, langt de fleste mennesker, som har det privilegium at bo i et bevaringsværdigt hus, ser på det at bo der og også på beskyttelsen.

Til hans spørgsmål kan jeg kun sige, at som reglerne om udligning i forhold til kommunerne er udformet, altså DUT-reglerne, ville et pålæg – nu taler vi ikke om henstilling, det er vi enige om skal til, og tilskyndelse og motivering og alt det der og forholde sig til problemstillingen – om, at de skal udarbejde noget sådant detaljeret, udløse et DUT-krav i størrelsesordenen 100 mio. kr., som jeg simpelt hen ikke har. Sådan er det. Og så bliver det staten, der skal betale det hele.

Man kan en gang imellem spørge sig selv, om ikke hr. Knud Erik Hansen egentlig har ret i, at der er nogle naturlige lokale opgaver for en kommune, som det kommunale selvstyre faktisk burde tage sig af, fordi de er naturlige led i udviklingen og i vores større grad af bevidsthed og sådan noget, uden at det behøvede at udløse krav om kompensation fra statens side.

Men som reglerne er i øjeblikket, ville et krav fra vores side her i Folketinget om sådan og sådan i forhold til kommunerne udløse et krav på et næsten trecifret millionbeløb, og det er penge, jeg simpelt hen ikke har.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.